

[Kim Behnke]

tre linjer er det altså ret begrænset, hvor meget vi kan ændre på formen, men jeg hører da gerne, hvor Det Konservative Folkeparti mener der skal rettes i de tre linjer, så det bliver spise- ligt.

Fru Grethe Fenger Møller siger, at tonen i forslaget er negativ, og jeg skal så kun henvise til det, jeg for lidt siden sagde til hr. Klaus Hækkerup om ventelistepatienter osv. De mennesker, der sidder derude med smerter fra en hofte, de ikke kan få opereret, og de mennesker, der har andre lidelser, de ikke kan blive opereret for eller blive behandlet for, for dem er den offentlige sektor ærlig talt ikke nogen særlig positiv oplevelse. Derfor kan vi ikke skrive positivt om de ting; det beklager vi meget. Men vi håber, at hvis dette forslag bliver vedtaget, kan det være med til at få sat noget i gang.

Jeg skal da gerne sige, at netop forslaget fra regeringen om valgfrihed på sygehusområdet har Fremskridtspartiet også fra denne talerstol givet sin fulde opbakning og sympati. Vi synes bare ikke, det er nok. Det er ikke nok, for valgfriheden er ikke absolut, og bevillingerne til sygehuse kommer ikke til at foregå som stykprisfinansiering. Det vil sige, at et sygehus ikke kan gå fallit, at en folkeskole ikke kan gå fallit, og det er det, der er budskabet i dette forslag: Risikoen for fallit, som er det afgørende drivmiddel på det private marked, skal med ind. Der skal kun være bevillinger via stykprisfinansiering, og når bevillinger bortfalder som følge af, at patienterne fravælger et sygehus, hvor lægerne eventuelt er nogle drukkenbolte, eller forældrene fravælger en skole, hvor undervisningen er elendig, ja, så er konsekvensen for den institution, at den må lukke, eller at den må forbedre sin kvalitet. Man skal ikke fortsat have bevillinger. Selvfølgelig skal det ikke være på den måde.

Hr. Peter Brixtofte var jo næsten nødsaget til at erklære sig helt enig. Hr. Peter Brixtofte har skrevet mange kronikker om, hvordan han i andet embede har søgt at implementere nogle af disse ting i en kommune et stykke nord for København. Jeg skal i forbindelse med de bemærkninger, hr. Peter Brixtofte havde, kun gøre opmærksom på, at stykprisfinansiering er det afgørende element i dette her; det er det, der gør, at dette ikke resulterer i ekstrastore regninger.

Så var den tigerpolitiske ordfører fra SF, hr. Holger K. Nielsen, oppe for at diskutere, om der var tigre bag gitre eller i Afrika eller andre steder. Jeg kan til oplysning sige, at tigrene fortrinsvis opholder sig i Indien. Det, der skulle ligge i bemærkningen, er: Dette er – og jeg er enig med hr. Holger K. Nielsen i, at det er meget ideologisk – en diskussion om individ og stat. Hvem er det, der skal styre hvem? I øjeblikket føler vi at den offentlige sektor styrer individerne, hvor vi altså ønsker, at det er individerne, borgerne, der skal styre den offentlige sektor. Vi skal have omvendt bevisførelse, om man så må sige. Og det er den tiger, der skal en tur gennem de ministerielle korridorer og de kommunale kontorer.

Hr. Bilgrav-Nielsen fra Det Radikale Venstre glædede sig over, at Fremskridtspartiet tilsyneladende har opgivet at nedlægge den offentlige sektor. Vi har aldrig ønsket at nedlægge den offentlige sektor, vi har ønsket at reducere den kraftigt. Og som vi redegør for i bemærkningerne, kan dette være et af elementerne til at gøre den offentlige sektor bedre på et lavere niveau; dermed har vi fået både bedre kvalitet og mindre skattebetaling. Og det var ikke det værste, der kunne ske.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Kim Behnke siger, at den socialdemokratiske velfærdsmodel har spillet fallit. Han henviser til, at der er ventelister på sygehusene for visse operationer, og nævner, at de mennesker, der sidder med smerter fra en hofte, der skal opereres, finder det utilfredsstillende, at de ikke kan få en operation, fordi der er ventelister. De må vente og leve med den smerte. Jeg er helt enig med hr. Kim Behnke i, at det er utilfredsstillende. Og hvorfor er det så sådan? Det er sådan, fordi man fra de skiftende borgerlige regeringers side gang på gang på gang har skåret i den offentlige sektor og begrænset de midler, der står til rådighed.

Når specielt sygehussektoren er så ringe økonomisk finansieret, som den er i Danmark, må der naturnødvendigt opstå ventelister. Det egentlige problem er altså ikke valgfrihed, men at der ikke bliver tilført tilstrækkelige midler til at afskaffe ventelisterne. Og så forstår jeg bedre Fremskridtspartiets forslag. For Fremskridtspartiet har jo ikke stillet forslag om at